

Pouke i poruke Sporazuma na Hudejbiji (Medina)

Hatib: dr. Ahmed ibn Ali el-Huzejfi

6. zulkade 1444. po Hidžri / 26. maj 2023.

Hvala i zahvala pripadaju Allahu. Njega hvalimo, od Njega pomoć i oprost tražimo, i Njemu se utječemo od zla naših duša i naših loših djela. Koga Allah uputi, niko ga u zabludu ne može odvesti, a koga On u zabludi ostavi, niko ga ne može uputiti. Svjedočim da nema boga osim Allaha, jedinog, Koji nema druga, i svjedočim da je naš prvak i vjerovjesnik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, Njegov rob i poslanik.

Uzvišeni kaže: "O vi koji vjerujete, bojte se Allaha istinskom bogobojažnošću i nipošto ne umirite osim kao muslimani!" (Ali Imran, 102)

"O ljudi, bojte se Gospodara svoga, Koji vas je stvorio od jedne osobe, od koje je njen par stvorio, a od njih dvoje mnoge muškarce i žene rasijao. Bojte se Allaha, Čijim imenom jedni druge molite, i čuvajte rodbinske veze. Allah vas, doista, nadzire." (En-Nisa, 1)

"O vjernici, bojte se Allaha i govorite samo istinu, On će vas za vaša dobra djela nagraditi i grijehе vam vaše oprostiti. A onaj ko se Allahu i Poslaniku Njegovu bude pokoravao - postići će ono što bude želio." (El-Ahzab, 70–71)

Znajte, o vjernici i vjernice, da je bogobojažnost vaš najjači oslonac, najčišći izvor i najtrajnija opskrba.

"I onim, što vam je potrebno za put, snabdijte se. A najbolja opskrba je bogobojažnost." (El-Bekara, 197)

Poštovani vjernici, znajte da je sira – životopis prvaka svih stvorenja, Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, izvor koji ne mogu zamutiti posude onih koji se iz njega napajaju i prostrana bašča u kojoj ima dovoljno mjesta za sve one koji je posjete.

Uberimo od njenih plodova, napojimo se s njenih izvora, sklonimo se u njenu hladovinu i uživajmo, na trenutak, u njenim ljepotama, u ovim danima i u ovom svetom mjesecu u kojem je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, odlučio hodočastiti Drevni hram radi obavljanja umre, nakon što je u snu vidio – a snovi vjerovjesnika su objava – da on i njegovi ashabi ulaze u Mesdžidul-haram, sigurni, očišani i obrijanih glava. Obradovao je svoje ashabe ovim snom i rasplamsao njihovu čežnju za Kabom nakon šest godina udaljenosti i razdvojenosti.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, krenuo je iz Medine početkom mjeseca zulhidžeta, u karavani koja je brojala oko hiljadu i četiri stotine ashaba. Usmjerio je svoju jahalicu u pravcu Allahove kuće, mjestu čežnje njegovog srca. Nije skretao s tog puta, ni lijevo ni desno, a u njegovom srcu nije bilo ničeg drugog osim Kabe. Sa sobom su ponijeli samo oružje koje putnik nosi. Na Zul-Hulejfi, mikatu stanovnika Medine, zanijetio je umru i obilježio je svoj kurban, tako da svako onaj ko vidi njega i njegovu karavanu zna da su hodočasnici i da ne žele borbu. Išli su tako, prelazeći brda i doline, sve dok nisu došli blizu Hudejbije, i tada je njegova deva Kasva iznenada kleknula. Neki su povikali: "Kasva je posrnula!", a Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, reče: "Kasva nije posrnula, i to nije u njenoj naravi, zaustavio ju je Onaj Koji je zaustavio slona." (...) Tako mi Allaha, danas od mene neće tražiti ništa čime se veličaju Allahove svetinje a da ja to neću prihvatiti." Zatim je ponovo potjerao svoju devu, i ona je ustala i odvela ga do samih granica Hudejbije. Tada mu je došla vijest da su se stanovnici Meke okupili u namjeri da ga spriječe da dođe do Kabe. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: "Mi nismo došli da bismo ratovali, došli smo kao hodočasnici." Međutim, oni mu nisu dozvolili da uđe u Meku, kako okolna arapska plemena ne bi pričala da je ušao nasilu. Nakon razmjene izaslanika i pokušaja da se dođe do prihvatljivog rješenja, dvije strane su napravile sporazum, po kojem su muslimani bili dužni da se vrate u Medinu, bez obavljene umre, a da tek naredne godine hodočaste Kabu i ostanu u Meki tri dana, noseći sa sobom samo ono oružje koje putnik nosi. Sporazum je, u konačnici, zaključen prema zahtjevima stanovnika Meke, što je teško palo nekim ashabima, s obzirom na to da im nije dozvoljen ulazak

u Meku i posjeta Kabe, ali i zbog toga što je sporazum, na prvi pogled, sadržavao stroge i ponižavajuće uvjete po muslimane, pa je Allah, džellešānuhu, povodom toga, a neposredno po njihovom povratku sa Hudejbije, objavio suru El-Feth, koju je počeo zadivljujućim riječima: “Mi smo ti očitu pobjedu dali da bi ti Allah ranije i kasnije krivice oprostio, da bi blagodat Svoju tebi potpunom učinio, da bi te na Pravi put uputio i da bi te Allah pobjedonosnom pomoći pomogao. On uliva smirenost u srca vjernika da bi još više učvrstili vjerovanje koje imaju – a vojske nebesa i Zemlje su Allahove; Allah sve zna i mudar je” (El-Feth, 1–4).

Ovo je samo jedan od događaja iz njegove mirišljave životne biografije, koji nosi pouke i poruke koje se ne mogu izraziti perom i ispisati na papiru, i čije dalekosežne posljedice treba sagledati očima duboke analize i promišljanja, a među tim poukama i porukama su:

– Možda duše nešto žarko žele i grčevito se bore za to, međutim, Allah uvijek odredi vjerniku ono što je dobro za njega, a tek nakon što se razide prašina neželjenog, ono lijepo zablista u punom sjaju, i iz tmine noći zasija dan. Allah, džellešānuhu, ovaj je sporazum nazvao jasnom pobjedom iako je, u formalnom smislu, sadržavao stavke koje su ljudskoj duši mrske i neprihvatljive. To je mogao vidjeti samo onaj ko je ovaj slučaj posmatrao kroz krajnje rezultate i posljedice, a ne kroz puku formu. Ovu veliku istinu Gospodar nam otkriva u ajetu: “Moguće je da je baš u onome prema čemu odvratnost osjećate Allah veliko dobro dao” (En-Nisa, 19). Bera, radijallahu anhu, rekao je: “Vi osvajanje Meke smatrate pobjedom, što i jeste, ali mi smo pobjedom smatrali zakletvu pod drvetom (zakletvu na smrt), na dan Hudejbije.” Zuhri je rekao: “Prije ove pobjede nije bilo veće pobjede u islamu.” Za vrijeme trajanja primirja i prekida ratnih dejstava, ljudi su imali priliku, u miru i sigurnosti, razgovarati jedni s drugima, i svako ko je bar nešto razumio, nakon što mu je predložen islam u pravom svjetlu, ušao je u islam i postao musliman. U te dvije godine islam je prihvatio jednak broj ljudi, kao u cijelom periodu prije toga, ili čak i više.

– Sporazum je bio očigledna manifestacija Allahove neizmjerne mudrosti i jedan od dokaza Muhammedovog, sallallahu alejhi ve sellem, poslanstva. Ovaj sporazum, od

samog svog početka pa do kraja, bio je izvor čuđenja i nedoumice, ali je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ostao dosljedan svom stavu i, za razliku od nekih ranijih situacija, nije se savjetovao sa svojim ashabima i nije tražio njihovo mišljenje, onako kako mu je Allah naredio: "Zato im praštaj i moli da im bude oprošteno i dogovaraj se s njima" (Ali Imran, 159) i kao normativni obrazac njegovom ummetu. Razlika između ovog i ranijih slučajeva kada se savjetovao sa ashabima bila je u tome što je u ovom konkretnom slučaju spuštena božanska objava, od Sveznajućeg i Sveobaviještenog, kojom je Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, naređeno da zaključi ovaj sporazum, u formi u kojoj je dogovoren, a historija će zabilježiti prevagu jezičke vage, u konačnici, u korist Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i muslimana.

– O vjernici i vjernice, jedna od pouka ovog događaja jeste da se Allah, džellešānuhu, nakon što je obavijestio da će obistiniti san Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, koji je usnio, zaklinje da će on i njegovi ashabi ući u Mesdžidul-haram sigurni, a zatim tu zakletvu potvrđuje odagnavanjem bilo koje vrste straha od njih, tako da u njihovim srcima neće biti ni trunke straha, a o čemu govori završnica sure El-Feth: "Allah će obistiniti san Poslanika Svoga da ćete, sigurno, u Časni hram ući sigurni – ako Allah bude htio – neki obrijanih glava, a neki podrezanih kosa, bez straha. On je ono što vi niste znali znao i zato vam je, prije toga, nedavnu pobjedu dao." (El-Feth, 27)

– Ovdje se želi naglasiti velika blagodat sigurnosti, na ovom uzvišenom mjestu, i veličanstveni prizor koji pokazuju veličinu i ljepotu islama i uzvišenost njegovih principa i temelja, na mjestu susreta muslimana, gdje se tijela spajaju i srca grle, a sve u cilju manifestacije načela monoteizma i čistog služenja Svemogućem Allahu, u kojem se tope i gasu sve ljudske razlike, tako da ne ostaje ništa osim razlikovanja u čvrstini vjerovanja i bogobožnosti. Njegove intencije ne mogu se ispuniti i njegov cilj, zbog kojeg je propisan, ne može se ostvariti osim u sigurnom i spokojnom ambijentu, a to je stvar koju je Allah, džellešānuhu, omogućio muslimanima u okrilju ovih blagoslovljenih mjesta, na kojima obavljaju svoje obrede, uživajući sve blagodati

"KOLIKO GOD ZNAČAJNA ULOGA HATIBA BILA ZA USPJEH NJEGOVE HUTBE,
NIŠTA MANJE NE ZAOSTAJE NI ODABIR TEME, ODNOSNO MATERIJE
KOJU TOKOM HUTBE ELABORIRA." (PREPOROD)

HUTBE

spokoja, sigurnosti i blagostanja. Hvala Allahu na svim blagodatima, onako kako On voli i kako je zadovoljan.

Znajte da vam je Allah naredio da donosite salavate i selame na Njegovog Vjerovjesnika, pa je rekao u mudroj Objavi: "Allah i meleki Njegovi blagosiljaju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šaljite mu pozdrav!" (El-Ahzab, 56)

Molim Allaha da i meni i vama podari blagoslov u časnom Kur'anu, i da podari da nam koriste njegovi ajeti i mudra opomena. Rekoh ovo i od Uzvišenog Allaha tražim oprost za sebe, za vas i sve muslimane od svakog grijeha, a tražite i vi, On mnogo prašta i On je milostiv.

